

kunde faa en Forestilling om, at Forældrene havde mange flere Penge, end de i Virkeligheden havde, og indrette deres Liv paa en forkert Maade. Jeg har aldrig hørt, at unge Mennesker gaa op og ser Skatteligningen efter for at faa oplyst, hvor meget de kunde depensere. Men hvis de gøre det, ville de, naar de først har glædet sig over det store Beløb, deres Fader er sat til, lide en beklagelig Skuffelse derved, at der efter § 17 er en Rubrik i Skatteligningen, hvor den virkelige Indkomst er ansat; saa at der ikke, med mindre de ere meget dumme, mere dumme end tilladeligt, vil kunne opstaa nogen som helst Illusion for dem.

Mod vort Forslag om Hartkornsskatternes Fiksering gjorde den ærede Minister en Del Indvendinger. Han fandt, der var alt andet i Forslaget end netop Hartkornsskatternes Fiksering. Ja, Forholdet er jo det, at det ikke er saa lige at gaa til uden videre at fastsætte, at nu maa Hartkornsskatterne slet ikke uden nogen som helst Omstændighed stige. Nødvendigheden kan føredet med sig for en Kommune, at den alligevel bliver nødt til at lade dem stige, og saa er det uundgaeligt nødvendigt, at der maa findes et andet Middel, hvorigennem Kommunen kan komme uden om Fikseringen, og dette Middel have vi da i § 20 ment at kunne finde derigennem, at Forhøjelsen skal vedtages med absolut Flertal af Sogneraadets Medlemmer og med mindst $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer. Det have vi ikke foreslaaet saadan, fordi vi have nogen Forestilling om, at det skulde gaa uordentlig til i Sogneraadene. Men vi have foreslaaet det saaledes, fordi der, naar der kræves en saa stor Majoritet til Forhøjelsen, efter den Sammensætning, Sogneraadene have, ikke kan være Tvivl om, at Forhøjelsen i det givne Tilfælde er nødvendig, og saa have vi endda omgærdet Bestemmelsen med den Sikkerhedsforanstaltning, at Amsraadet skal samtykke i Forhøjelsen. Det kunde meget vel være, at man kunde ønske at træffe andre Bestemmelser om Hartkornsskatternes Fiksering, at man kunde ønske i stærkere Grad at slaa fast, at de ikke maatte stige. Men naar den ærede Minister ser hen til — jeg tillægger slet ikke mig selv i den Henseende nogen som helst Betydning, da det er et Omraade, der til Dels er mig fremmed — at der i Skattekommissionen har siddet det ene Medlem ved Siden af det andet, som i aarevis baade i Sognekommuner og i Amtskommuner har deltaget i Styrelsen af Kommuniernes Anliggender, og man saa er

bleven staaende ved disse Bestemmelser her, forekommer det mig, at det burde have ligget meget nær for den ærede Minister at tvivle paa, om han selv vilde være i Stand til at skrive bedre Bestemmelser end dem, der ere skrevne her. Jeg tror, hvis den ærede Minister vilde prøve paa at fremkomme med Bestemmelser, der bedre end disse vilde fiksere Hartkornsskatterne, og som ere praktikable ude i Livet, vilde han meget hurtigt opdage, at han blot fikserede sig selv.

Sluttelig skal jeg gøre den Bemærkning, at det overraskede mig meget at høre den ærede Minister udtale om vore Forslag — det var ikke om dette alene, men ogsaa om de to direkte Skattelove — at de jo væsentlig være byggede paa tidligere Regeringsforslag og ikke indeholdt noget væsentlig nyt. I Lørdags sagde den ærede Finansminister lige det modsatte. Da sagde han, at det var slet ikke de Reedtz-Thottske Forslag. Det, vi her kom med, var noget helt nyt. Der synes desværre at være opstaaet en beklagelig Divergens inden for det høje Ministerium, en Tanke, som jeg finder bestyrket derved, at den ærede Minister i Begyndelsen af sit Foredrag antydede, at han nærmest hørte til den Retning i Skattekommissionen, som repræsenteres af Højre.

Indenrigsministeren (Bramsen): Til den ærede Ordfører vil jeg gerne have Lov til at sige, at den Slags Bevisførelse dog ikke kan passere. Jeg ved ikke, om det kan passere andet Steds, men det lader sig dog ikke gøre her at fremføre et saadant Bevis som dette. Naar vi komme med et Forslag, kan Ministeren være sikker paa, at det er godt, for vi have siddet saa mange dygtige Mænd sammen for at udarbejde det, altsaa maa det være godt. Den sidste af den ærede Ordførers Bevisførelser var ikke af bedre Beskaffenhed. Den ærede Finansminister har udtalt, at det var et ganske andet Forslag, der var kommet fra Skattekommissionen end det, der var kommet fra de to forrige Regeringer, fordi Skattekommissionen havde taget nærmest $\frac{2}{3}$ bort af de tidligere Regeringsforslag, nemlig de to indirekte Beskatningslove. Det samme mener jeg, og har jeg i Dag udtalt. Dernæst har Skattekommissionen, saaledes som den selv har udtalt det, bygget paa de tidligere Regeringers direkte Skattelove baade Formue- og Indtægtskatteloven og Overførelsesloven og forandret en Del Tal og indført visse enkelte Bestemmelser, som have givet dem en langt